

[Jes Lunde]

Jeg vil godt lige minde om, at det, vi har en debat om i dag, sådan set er arbejdsløsheden. Det med skatten havde vi en debat om forleden. Det kan godt være, at der er nogle, der har lyst til at tage den én gang til, men jeg synes, vi skal koncentrere os om de arbejdsløse i dag.

Jeg synes selvfølgelig, det er spændende nyt at høre, at De Konservative vil stemme for SF's dagsordensforslag. Det er vi meget tilfredse med i SF, og det vil vi da sige tak for.

Jeg vil også sige, at det er et udtryk for, at De Konservative har formået at vende deres politik ganske meget, for SF har jo før præsenteret et forslag til et måltal om, at arbejdsløsheden skulle nedbringes med mindst 50.000. Jeg husker selv, at det var et forslag, vi præsenterede i finanslovforhandlinger med hr. Henning Dyremose, som er i salen nu. Dengang kunne SF's måltal ikke igennem, dengang havde vi en regering med hr. Henning Dyremose som finansminister. Men hvis hr. Henning Dyremose i opposition glad stemmer for et sådant måltal, så er det helt i orden for os.

Til gengæld må jeg sige, at det jo må gøre et vist indtryk på statsministeren, at selv partier fra den gamle regering, som for et år siden afviste SF's forslag om, at nu skulle der virkelig sættes måltal for nedbringelse af arbejdsløsheden, nu skulle vi have arbejdsløsheden ned med 50.000, nu siger: Ja, lad os tage det. Kan regeringen så ikke også? Kan statsministeren så ikke også? Eller skal han stå tilbage i denne sag og være den, der er svagest i indsatsen imod arbejdsløsheden?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Denne bemærkning skal blive super kort, for jeg kan se, at hr. Henning Dyremose står og tripper for at komme herop på talerstolen og svare på alle angrebene.

Det, der bringer mig herop, er, at hr. Henning Dyremose også skulle svare på et spørgsmål fra mig, for jeg synes, det også har noget med arbejdsløshed at gøre. Det, der skete i 1989 og 1990, kunne det selvfølgelig være interessant at få besvaret, men jeg synes, det er endnu mere interessant at få kommenteret de oplysninger, man i dag kan læse i Jyllands-Posten, og ifølge hvilke der tilsyneladende er et endnu nyere notat, hvori Venstre og De Konservative har villet gå ind for bruttoskatsy-

stemet. Reelt har det altså også noget at gøre med hele vores ledighedshistorie, om vi skal have en sådan bruttoskat.

Jeg synes, det ville være en passende lejlighed nu, hvor hr. Henning Dyremose skal op at svare på 1989-1990-problematikken, til at få den helt friske problematik på bordet, om det passer, at økonomiministeren har et stykke papir på, at De Konservative gerne ville gå ind for en bruttoskat, hvis der fortsat havde været en borgerlig regering her i landet. Svar udledes.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Til hr. Peter Duetoft: Jeg refererede jo, at det var et udspil fra KVR-regeringen, og at det dermed var et udspil fra den regering, vi var med i. Jeg forklarede også, at det var det syvende forsøg på et forlig, og at det i øvrigt var en helt anden økonomisk situation, og så var det en helt anden skatteprofil.

Desuden minder jeg om, at siden det forslag, der er citeret korrekt, er der gået 3-4 år. I de år har jeg været finansminister, og ikke på noget tidspunkt, mens jeg var finansminister, har KV-regeringen accepteret en bruttoskat. Derfor fik vi ikke dagpengeforlig sidste efterår: fordi vi sagde nej til bruttoskatten. Men vi vil godt være med til øremærkede sociale bidrag beregnet af den skattepligtige indkomst, for så udhuler vi ikke rentefradragsværdien, og så udhuler vi ikke pensionsopsparingen.

Det har været vores klare politik, og det er derfor også det – kan jeg sige til hr. Poul Nødgaard – der står i det notat, som Jyllands-Posten citerer. Der står nemlig, at der er tale om et socialt bidrag. Jyllands-Posten kommer så med den fejlagtige fortolkning, at det skulle være en bruttoskat. Det står der intet om i notatet, og Jyllands-Posten har ikke gjort sig den ulejlighed at ringe og spørge, hvad det betød. Man har altså valgt på en, synes jeg, journalistisk meget dårlig vis at fejllæse det, der står i notatet, og undlade at undersøge oplysningerne. Så kunne man have fået det svar, at det, vi foreslog den 14. januar, var det samme, som vi foreslog hele sidste efterår, nemlig at det kunne beregnes som en procentdel af den skattepligtige indkomst, men ikke af bruttolønnen.

Jeg vil gerne sige til hr. Jes Lunde, at vi oplever ikke de 50.000 som et måltal, der skal ind i